Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
(τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεων)

της 29ης Απριλίου 2025*

«Αίτηση αναιρέσεως – Ρήτρα διαιτησίας – Έγκριση της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως – Άρθρο 170β του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Αίτηση με την οποία τεκμηριώνεται η σημασία ενός ζητήματος για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης – Μερική έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως»

Στην υπόθεση C-881/24 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2024,

SC, εκπροσωπούμενη από την A. Kunst, Rechtsanwältin,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η:

Eulex Kosovo, με έδρα την Πρίστινα (Κοσσυφοπέδιο),

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεων),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, N. Jääskinen και M. Condinanzi (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την πρόταση του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα J. Kokott,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Διάταξη

1 Με την αίτηση αναιρέσεως, η SC ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 6ης Νοεμβρίου 2024, SC κατά Eulex Κοσσυφοπέδιο (T-242/17 RENV-OP, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2024:772), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο εξαφάνισε την ερήμην απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2022, SC κατά Eulex Κοσσυφοπέδιο (T-242/17 RENV, EU:T:2022:637), και απέρριψε τα αιτήματα της SC.

Επί της αιτήσεως για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως

2 Σύμφωνα με το άρθρο 58α, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β′, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπόκειται σε έγκριση του Δικαστηρίου η εξέταση αιτήσεως αναιρέσεως κατά αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου η οποία αφορά την εκτέλεση συμβάσεως που περιέχει ρήτρα διαιτησίας κατά την έννοια του άρθρου 272 ΣΛΕΕ.

3 Κατά το άρθρο 58α, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού, η εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως εγκρίνεται, εν όλω ή εν μέρει, κατά τα ειδικώς προβλεπόμενα στον Κανονισμό Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αυτή εγείρει σημαντικό ζήτημα για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης.

4 Κατά το άρθρο 170α, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, στις περιπτώσεις του άρθρου 58α, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού, ο αναιρεσείων επισυνάπτει στο δικόγραφο της αιτήσεως αναιρέσεως αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως στην οποία εκτίθεται το σημαντικό ζήτημα που εγείρει η αναίρεση για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης και στην οποία περιλαμβάνονται όλα τα αναγκαία στοιχεία προκειμένου το Δικαστήριο να είναι σε θέση να αποφανθεί επί της εν λόγω αιτήσεως εγκρίσεως.

5 Κατά το άρθρο 170β, παράγραφοι 1 και 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Δικαστήριο αποφασίζει επί της αιτήσεως εγκρίσεως το συντομότερο δυνατόν με αιτιολογημένη διάταξη.

Επιχειρήματα της αναιρεσείουσας

6 Προς στήριξη της αιτήσεώς της για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι ο πρώτος, ο δεύτερος και ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως, οι οποίοι αφορούν παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), καθώς επίσης και ο τρίτος λόγος αναιρέσεως ο οποίος αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, εγείρουν σημαντικά ζητήματα για την ενότητα, τη συνοχή και την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης.

7 Όσον αφορά τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αμεροληψίας, τόσο αντικειμενικής όσο και υποκειμενικής, η οποία απορρέει από το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη.

8 Κατά πρώτον, η αναιρεσείουσα προβάλλει, κατ’ ουσίαν, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο προβαίνοντας στις σκέψεις 56 και 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως σε από κοινού εξέταση, υπό το πρίσμα του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη, του δεύτερου και του τρίτου λόγου της προσφυγής, οι οποίοι αφορούσαν αντιστοίχως ύπαρξη συγκρούσεως συμφερόντων και παραβίαση της αρχής της αμεροληψίας. Ειδικότερα, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως απαίτησε, στις σκέψεις 65 και 66 της

αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, να αποδείξει η αναιρεσείουσα την ύπαρξη «αντικειμενικών, λυσιτελών και συγκλινουσών ενδείξεων» συγκρούσεως συμφερόντων ή μεροληψίας, ενώ το κρίσιμο κριτήριο όπως έχει διαμορφωθεί από το Δικαστήριο με τις αποφάσεις της 21ης Οκτωβρίου 2021, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά UZ (C-894/19 P, EU:C:2021:863, σκέψη 54), και της 11ης Ιανουαρίου 2024, Hamers κατά Cedefop (C-111/22 P, EU:C:2024:5, σκέψεις 47 και 52), είναι εκείνο της «εύλογης αμφιβολίας» σχετικά με ενδεχόμενη σύγκρουση συμφερόντων ή έλλειψη αμεροληψίας εκ μέρους του υπαλλήλου.

9 Κατά δεύτερον, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τη νομολογία που διαμορφώθηκε με την απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2021, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά UZ (C-894/19 P, EU:C:2021:863, σκέψεις 59 και 63), η οποία αφορά την έλλειψη αντικειμενικής αμεροληψίας και από την οποία προκύπτει ότι η προηγούμενη γνώση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως από τον ιεραρχικά ανώτερο καθώς και η προηγούμενη συμμετοχή του στις διοικητικές διαδικασίες είναι δυνατόν να δημιουργήσουν εύλογες αμφιβολίες ως προς την αμεροληψία του. Κατά την αναιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε εν προκειμένω να λάβει υπόψη την προηγούμενη γνώση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως από την ιεραρχικά ανώτερη της αναιρεσείουσας και το γεγονός ότι, ως αποτέλεσμα της γνώσης αυτής, ήταν πιθανό η ιεραρχικά ανώτερη να είναι αρνητικά προκατειλημμένη έναντι της αναιρεσείουσας.

10 Η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως εγείρουν, αφενός, το ζήτημα του απαιτούμενου βαθμού αποδείξεως για την εκτίμηση της υπάρξεως συγκρούσεως συμφερόντων, ως «παραλλαγής» της ελλείψεως αμεροληψίας του υπαλλήλου. Κατά την άποψή της, το εν λόγω ζήτημα είναι σημαντικό για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης, διότι ανακύπτει και σε άλλους τομείς του δικαίου της Ένωσης.

11 Αφετέρου, οι ανωτέρω λόγοι αναιρέσεως αφορούν το επίσης σημαντικό για την ενότητα, τη συνοχή και την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης ζήτημα εάν η νομολογία του Δικαστηρίου η οποία απορρέει από τις αποφάσεις της 21ης Οκτωβρίου 2021, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά UZ (C-894/19 P, EU:C:2021:863), και της 11ης Ιανουαρίου 2024, Hamers κατά Cedefop (C-111/22 P, EU:C:2024:5), εφαρμόζεται όχι μόνο στις διοικητικές έρευνες στο πλαίσιο πειθαρχικών διαδικασιών, αλλά και σε κάθε άλλο είδος διοικητικής διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένης της επίμαχης στην παρούσα υπόθεση.

12 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αφορά τη συνέντευξη για τον εσωτερικό διαγωνισμό του έτους 2016, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνάς της, κρίνοντας στη σκέψη 79 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι δεν υπήρχε λόγος να διαταχθεί η προσκόμιση ευανάγνωστων σημειώσεων σχετικών με τη συνέντευξη, επειδή οι σημειώσεις της ιεραρχικά ανώτερής της φέρονταν να ήταν δυσανάγνωστες, καθώς και εξηγήσεων ως προς τον τρόπο συντάξεως των σημειώσεων.

13 Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η εκ των προτέρων γνωστοποίηση της συνθέσεως της εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού, τουλάχιστον κατόπιν αιτήσεως υποψηφίου, εμπίπτει στην υποχρέωση αμεροληψίας που προβλέπεται στο άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη. Η εν λόγω πρότερη γνωστοποίηση θα επέτρεπε στους υποψηφίους να αμφισβητήσουν τη σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού εάν έχουν υπόνοιες μεροληψίας ή συγκρούσεως συμφερόντων και να υποβάλουν καταγγελία σε ένα πρώιμο στάδιο. Κατά την αναιρεσείουσα, το ζήτημα αυτό υπερβαίνει το πλαίσιο του τέταρτου λόγου αναιρέσεως, καθόσον η εκτίμηση του Δικαστηρίου είναι πιθανό να παράσχει ενδείξεις σημαντικές και για άλλες υποθέσεις.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

14 Εισαγωγικώς, πρέπει να τονιστεί ότι στον αναιρεσείοντα απόκειται να τεκμηριώσει ότι τα ζητήματα που εγείρονται με την αίτηση αναιρέσεως είναι σημαντικά για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης (διάταξη της 10ης Δεκεμβρίου 2021, EUIPO κατά The KaiKai Company Jaeger Wivhmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, σκέψη 20 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

15 Επιπλέον, όπως προκύπτει από το άρθρο 58α, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 170α, παράγραφος 1, και το άρθρο 170β, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, η αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να έχει το Δικαστήριο τη δυνατότητα να αποφανθεί επί της αιτήσεως εγκρίσεως και να προσδιορίσει, σε περίπτωση εν μέρει εγκρίσεως, τους λόγους αναιρέσεως ή τα σκέλη των λόγων αναιρέσεως τα οποία θα πρέπει να αφορά το υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως. Πράγματι, δεδομένου ότι ο μηχανισμός της προηγούμενης εγκρίσεως της εξετάσεως των αιτήσεων αναιρέσεως, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 58α του Οργανισμού, αποσκοπεί στον περιορισμό του ελέγχου του Δικαστηρίου μόνο στα ζητήματα που έχουν σημασία για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης, μόνον οι λόγοι αναιρέσεως που εγείρουν τέτοια ζητήματα, την ύπαρξη των οποίων καταδεικνύει ο αναιρεσείων, πρέπει να εξετάζονται από το Δικαστήριο κατ' αναίρεση (διατάξεις της 10ης Δεκεμβρίου 2021, EUIPO κατά The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, σκέψη 21, και της 30ής Ιανουαρίου 2023, EUIPO κατά Nowhere, C-580/22 P, EU:C:2023:126, σκέψη 11).

16 Επομένως, η αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να παραθέτει σαφώς και επακριβώς τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η αίτηση αναιρέσεως, να προσδιορίζει με την ίδια ακρίβεια και σαφήνεια το νομικό ζήτημα που εγείρει κάθε λόγος αναιρέσεως, να διευκρινίζει αν το ζήτημα αυτό είναι σημαντικό για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης και να εκθέτει ειδικώς τους λόγους για τους οποίους το εν λόγω ζήτημα είναι σημαντικό υπό το πρίσμα του κριτηρίου του οποίου γίνεται επίκληση. Όσον αφορά ειδικώς τους λόγους αναιρέσεως, η αίτηση εγκρίσεως πρέπει να προσδιορίζει τη διάταξη του δικαίου της Ένωσης ή τη νομολογία στην οποία αντιβαίνει η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ή διάταξη, να εκθέτει συνοπτικώς σε τι συνίσταται η πλάνη περί το δίκαιο στην οποία φέρεται να υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο και να επισημαίνει σε ποιο βαθμό η πλάνη αυτή επηρέασε το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ή διάταξη. Όταν η προβαλλόμενη πλάνη περί το δίκαιο απορρέει από παράβαση της νομολογίας, η αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως πρέπει να εκθέτει συνοπτικώς, αλλά σαφώς και επακριβώς, πρώτον, πού έγκειται η προβαλλόμενη αντίφαση, προσδιορίζοντας τόσο τις σκέψεις της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ή διάταξης κατά των οποίων βάλλει ο αναιρεσείων όσο και τις σκέψεις της απόφασης του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου που παραβιάστηκαν, και, δεύτερον, τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους η αντίφαση αυτή εγείρει σημαντικό ζήτημα για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης (διατάξεις της 10ης Δεκεμβρίου 2021, EUIPO κατά The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, σκέψη 22, και της 30ής Ιανουαρίου 2023, bonnanwalt κατά EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, σκέψη 12).

17 Σύμφωνα με την αρχή κατά την οποία το βάρος αποδείξεως φέρει ο αιτών την έγκριση της εξετάσεως αιτήσεως αναιρέσεως, ο αναιρεσείων πρέπει να τεκμηριώσει ότι η εν λόγω αίτηση εγείρει ένα ή περισσότερα σημαντικά ζητήματα για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης, δεδομένου ότι το περιεχόμενο των συγκεκριμένων κριτηρίων υπερβαίνει το

πλαίσιο της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και, εν τέλει, της αιτήσεως αναιρέσεως (πρβλ. διατάξεις της 16ης Νοεμβρίου 2022, EUIPO κατά Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, σκέψη 32, και της 30ής Ιανουαρίου 2023, bonnanwalt κατά EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, σκέψη 15).

18 Προς τούτο, πρέπει να καταδεικνύεται τόσο η ύπαρξη όσο και η σημασία τέτοιων ζητημάτων, μέσω συγκεκριμένων και ιδιαίτερων στοιχείων της υπό κρίση περίπτωσης, και όχι απλώς μέσω γενικής φύσεως επιχειρημάτων (πρβλ. διατάξεις της 16ης Νοεμβρίου 2022, EUIPO κατά Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, σκέψη 33, και της 30ής Ιανουαρίου 2023, bonnanwalt κατά EUIPO, C-580/22 P, EU:C:2023:126, σκέψη 16).

19 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι η αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως αναφέρει με ακρίβεια και σαφήνεια τους τέσσερις λόγους που εκτίθενται στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως, εκ των οποίων ο πρώτος, ο δεύτερος και ο τέταρτος αφορούν παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη και ο τρίτος προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

20 Δεύτερον, όσον αφορά τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως οι οποίοι αφορούν την προβαλλόμενη παράβαση της υποχρεώσεως αμεροληψίας κατ' άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη, πρέπει να γίνει δεκτό ότι στην αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως εκτίθενται επαρκώς τα προβαλλόμενα νομικά σφάλματα του Γενικού Δικαστηρίου, τα οποία φέρονται να απορρέουν από παράβαση της νομολογίας του Δικαστηρίου, ο βαθμός στον οποίο τα προβαλλόμενα νομικά σφάλματα επηρέασαν την κρίση της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως και οι ειδικοί λόγοι για τους οποίους τα εν λόγω σφάλματα, εφόσον διαπιστωθούν, εγείρουν σημαντικό ζήτημα για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης.

21 Πράγματι, αφενός, όπως επισημαίνεται στη σκέψη 8 της παρούσας διατάξεως, από την αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως προκύπτει ότι η πρώτη προβαλλόμενη πλάνη περί το δίκαιο έγκειται στο γεγονός ότι στις σκέψεις 65 και 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το Γενικό Δικαστήριο, κατά παράβαση της νομολογίας, απαίτησε από την αναιρεσείουσα να αποδείξει την ύπαρξη «αντικειμενικών, λυσιτελών και συγκλινουσών ενδείξεων» περί συγκρούσεως συμφερόντων ή μεροληψίας, ενώ το κρίσιμο κριτήριο, όπως προκύπτει από τη σχετική νομολογία, είναι εκείνο της «εύλογης αμφιβολίας» σχετικά με ενδεχόμενη σύγκρουση συμφερόντων ή έλλειψη αμεροληψίας εκ μέρους του υπαλλήλου. Κατά τα προβαλλόμενα με την αίτηση εγκρίσεως, εάν το Γενικό Δικαστήριο δεν είχε υποπέσει σε ένα τέτοιο σφάλμα, θα είχε κάνει δεκτούς τους ισχυρισμούς της αναιρεσείουσας.

22 Περαιτέρω, τονίζοντας ότι το ζήτημα του απαιτούμενου βαθμού αποδείξεως για την εκτίμηση της υπάρξεως συγκρούσεως συμφερόντων, ως έκφανσης της ελλείψεως αμεροληψίας του υπαλλήλου, ανακύπτει και σε άλλους τομείς του δικαίου της Ένωσης και διευκρινίζοντας ότι η ομοιόμορφη εφαρμογή του εν λόγω βαθμού αποδείξεως συμβάλλει στη συνοχή του δικαίου της Ένωσης, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το νομικό αυτό ζήτημα βαίνει πέραν του πλαισίου της συγκεκριμένης αιτήσεως αναιρέσεως, δεδομένου ότι η απάντηση σε αυτό ενδέχεται να έχει συνέπειες οι οποίες υπερβαίνουν την υπό κρίση υπόθεση. Η αναιρεσείουσα εκθέτει, επομένως, τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους το επίμαχο ζήτημα είναι σημαντικό για την ενότητα και τη συνοχή του δικαίου της Ένωσης.

23 Αφετέρου, όπως αναφέρεται στη σκέψη 9 της παρούσας διατάξεως, από την αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως προκύπτει ότι η δεύτερη προβαλλόμενη πλάνη περί το δίκαιο βασίζεται, κατ' ουσίαν, στο γεγονός ότι στις σκέψεις 81 και 82 της

αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατά παράβαση της νομολογίας του Δικαστηρίου, ότι η προηγούμενη γνώση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως από την ιεραρχικά ανώτερη και η προηγούμενη συμμετοχή της στις διοικητικές διαδικασίες δεν ήταν δυνατόν να δημιουργήσουν εύλογες αμφιβολίες ως προς την αμεροληψία της.

24 Επιπλέον, η αναιρεσείουσα επισημαίνει ότι από το ανωτέρω ζήτημα παρέπεται και το ζήτημα αν η νομολογία του Δικαστηρίου που απορρέει από τις αποφάσεις της 21ης Οκτωβρίου 2021, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά UZ (C-894/19 P, EU:C:2021:863), και της 11ης Ιανουαρίου 2024, Hamers κατά Cedefop (C-111/22 P, EU:C:2024:5), εφαρμόζεται όχι μόνο στις διοικητικές έρευνες στο πλαίσιο πειθαρχικών διαδικασιών, αλλά και σε κάθε άλλο είδος διοικητικής διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένης της επίμαχης στην παρούσα υπόθεση. Συναφώς διαπιστώνεται ότι η εμβέλεια του εν λόγω ζητήματος βαίνει πέραν των υπαλληλικών διαφορών και των διαφορών σχετικά με τις συμβάσεις εργασίας.

25 Αντιθέτως και τρίτον, όσον αφορά τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, με τον οποίο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και ο οποίος αφορά την άρνηση του Γενικού Δικαστηρίου να διατάξει την προσκόμιση ευανάγνωστων σημειώσεων συνεντεύξεως και επεξηγήσεων σχετικά με τον τρόπο συντάξεως των σημειώσεων, διαπιστώνεται ότι η αναιρεσείουσα προβάλλει μεν πλάνη περί το δίκαιο εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, πλην όμως περιορίζεται στην επίκλησή της και στην προβολή επιχειρημάτων γενικής φύσεως, χωρίς να εκθέτει τους ειδικούς λόγους για τους οποίους μια τέτοια πλάνη, εφόσον διαπιστωθεί, θα ήγειρε σημαντικό ζήτημα για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης, το οποίο θα δικαιολογούσε την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως. Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι, εν προκειμένω, η αναιρεσείουσα δεν τήρησε όλες τις προϋποθέσεις που διαλαμβάνονται στη σκέψη 16 της παρούσας διατάξεως.

26 Ομοίως και τέταρτον, όσον αφορά τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, ο οποίος αφορά την εκ των προτέρων γνωστοποίηση της συνθέσεως της εξεταστικής επιτροπής διαγωνισμού, τουλάχιστον κατόπιν αιτήσεως υποψηφίου, ως εμπίπτουσα στην υποχρέωση αμεροληψίας που προβλέπεται στο άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη, πρέπει να επισημανθεί ότι η αναιρεσείουσα, αφενός, δεν προσδιορίζει την πλάνη περί το δίκαιο στην οποία φέρεται να υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο και η οποία θα συνιστούσε παράβαση της εν λόγω διατάξεως και, αφετέρου, δεν εκθέτει τους λόγους για τους οποίους η πλάνη αυτή, εφόσον διαπιστωθεί, θα ήγειρε σημαντικό ζήτημα για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης. Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι, εν προκειμένω, η αναιρεσείουσα δεν τήρησε όλες τις προϋποθέσεις που διαλαμβάνονται στις σκέψεις 14 έως 16 της παρούσας διατάξεως.

27 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που παρέθεσε η αναιρεσείουσα, η υπό κρίση αίτηση για την έγκριση της εξετάσεως της αιτήσεως αναιρέσεως τεκμηριώνει επαρκώς κατά νόμον ότι ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως εγείρουν σημαντικά ζητήματα για την ενότητα, τη συνοχή ή την εξέλιξη του δικαίου της Ένωσης.

28 Υπό το πρίσμα των προεκτεθέντων, η εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως εγκρίνεται εν μέρει, ως προς τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, τους οποίους και θα πρέπει να αφορά το υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως, ενώ δεν εγκρίνεται κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

29 Κατά το άρθρο 170β, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, εφόσον η εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως εγκριθεί, εν όλω ή εν μέρει, υπό το πρίσμα των κριτηρίων του άρθρου 58α, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η διαδικασία συνεχίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 171 έως 190α του Κανονισμού Διαδικασίας.

30 Δυνάμει του άρθρου 137 του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην κατ' αναίρεση διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, το Δικαστήριο αποφασίζει για τα έξοδα με την απόφαση ή τη διάταξη που περατώνει τη δίκη.

31 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι η εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως εγκρίθηκε, το Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα εγκρίσεως της εξετάσεως των αναιρέσεων) διατάσσει:

1) **Εγκρίνει την εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως ως προς τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, τους οποίους θα πρέπει αποκλειστικώς να αφορά το υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως.**

2) **Δεν εγκρίνει την εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως κατά τα λοιπά.**

3) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)